

**Kohtuasi C-370/21**

**Eelotsusetaotlus**

**Saabumise kuupäev:**

15. juuni 2021

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus:**

Landgericht München I (München I apellatsioonikohus, Saksamaa)

**Eelotsusetaotluse kuupäev:**

19. aprill 2021

**Hageja ja apellant:**

DOMUS SOFTWARE-AG

**Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses:**

Marc Braschoß Immobilien GmbH

---

[...]

**Landgericht München I (München I apellatsioonikohus)**

[...]

Kohtuasjas

**DOMUS SOFTWARE-AG, [...]**

[...] Ottobrunn  
– hageja ja apellant –

[...]

*versus*

**Marc Braschoß Immobilien GmbH**, [...] Hürth  
– kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses –,

mis käsitleb viivise maksmise nõuet,

teeb Landgericht München I (München I apellatsioonikohus) –  
13. tsiviilkolleegium – [...] [kohtukoosseis] järgmise

### **kohtumääruse**

- I. Apellatsioonimenetlus peatatakse.
- II. Euroopa Liidu Kohtule esitatakse järgmine eelotsuse küsimus.

Kas direktiivi 2011/7/EL artikli 6 lõikeid 1 ja 2 koostoimes direktiivi 2011/7/EL artikliga 3 tuleb tõlgendada nii, et terviklikust lepingulisest suhtest perioodiliselt tekkivate tasunõuete puhul on õigus iga üksiku tasunõude eest sisse nõuda minimaalne kindel summa 40 eurot[?]

### **Põhjendused**

#### **I.**

Kohtuvaidluse pooled sõlmisid 21. augustil 2019 samal kuupäeval kehtima hakanud tarkvarahoolduslepingu, mis puudutas kostja poolt programmi „Domus 4000“ jaoks omandatud litsentse. Igakuine teenustasu on 135,00 eurot, millele lisandub käibemaks.

Hageja osutas ajavahemikus 2019. aasta septembrist kuni detsembrini talle ülesandeks tehtud hooldusteenuseid täies ulatuses.

2019. aasta septembris tehtud tarkvarahoolduse eest esitas hageja 11. septembril 2019 arve brutosummas 133,04 eurot. 2019. aasta oktoobrist detsembrini tehtud tarkvarahoolduse eest esitas ta 1. oktoobril 2019 arve nr 201698309 brutosummas 399,13 eurot.

Tarkvara hooldustingimuste punkti 6.1 kohaselt kuulub tasu lepingu esemeks olevate hooldusteenuste eest tasumisele iga arvestusperioodi alguses.

Kostja sai arve alati arve koostamisele järgnenud päeval.

Eespool nimetatud kokku 532,17 euro suurused arved jättis kostja hoolimata meeldetuletustest kuni 12. märtsi 2020. aasta hagiavalduse kättetoimetamiseni tasumata.

Tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 288 lõikele 5 tuginedes nõuab hageja iga tasunõude eest 40,00 euro suuruse kindlasummalise viivise, seega kokku 80,00 euro suuruse kindlasummalise viivise tasumist.

2020. aasta jaanuarist märtsini kestnud ajavahemiku eest esitas hageja 1. jaanuaril 2020 arve summas 399,13 eurot.

Seda arvestades laiendas hageja hagi ja palus:

kohustada kostjat maksma hagejale veel 399,13 eurot, millele lisandub alates 2. jaanuarist 2020 vastavast baasintressimäärast 9% kõrgem intress, ning kohtueelne kindlasummaline viivis summas 40,00 eurot, millele lisandub 5% intress alates hagi eseme laiendamisest.

Seoses viimati nimetatud nõudega kuulutati 15. aprillil 2020, et põhinõude osas on otsuse tegemise vajadus ära langenud.

Amtsgericht München (Müncheni esimese astme kohus) mõistis 22. juuli 2020. aasta lõpliku kohtuotsusega kostjalt välja 532,16 euro suuruse põhivõla, intressi ja kindlasummalise viivise summas 40,00 eurot, millele lisandub alates 22. jaanuarist 2020 baasintressimäärast 5% kõrgem intress. Kahe kindlasummalise viivise (2 x 40,00 eurot = 80,00 eurot) osas jättis Amtsgericht München (Müncheni esimese astme kohus) nõude rahuldamata.

Apellatsioonkaebuses esitab hageja jätkuvalt kaks kindlasummalise viivise nõuet kogusummas 80,00 eurot (2 x 40,00 eurot) ja palub:

muuta osaliselt Amtsgericht Müncheni (Müncheni esimese astme kohus) otsust ning kohustada kostjat maksma lisaks esimeses kohtuastmes välja mõistetud summale veel 80,00 eurot, millele lisandub alates 22. jaanuarist 2020 baasintressimäärast 5% kõrgem intress, ning veel 40,00 eurot alates esimeses kohtuastmes toimunud menetluse laiendamisest.

## II.

Saksa õiguse määrava tähtsusega säte (BGB § 288 lõige 5) on sõnastatud järgmiselt:

Kui võlgnik ei ole tarbija, on tasunõude võlausaldajal õigus võlgniku viivituse korral sisse nõuda ka 40,00 euro suurune kindel summa. See kehtib ka juhul, kui tasunõude puhul on tegemist etapiti tehtavate maksetega või osamaksetena tasumisega. Esimeses lauses nimetatud kindlasummaline makse tasaarvestatakse tasumisele kuuluva kahjuhüvitisega, kui kahju tuleneb kohtumenetluse kuludest.

Asjakohased õigusnormid maksmisega hilinemise kohta on sõnastatud järgmiselt:

BGB § 286 lõige 1:

Kui võlgnik ei täida oma kohustust võlausaldaja poolt pärast tähtaja lõppu esitatud meeldetuletuse peale, siis on ta meeldetuletuse alusel viivituses. Soorituse saamise eesmärgil hagi esitamine ja maksettepaneku kättetoimetamine loetakse meeldetuletusega samaväärseks.

BGB § 286 lõige 3:

Võlgnik on viivituses hiljemalt 30 päeva pärast tähtaja lõppu ja arve või samaväärse maksenõude kättesaamist; tarbijast võlgniku puhul kehtib see üksnes juhul, kui arvel või maksenõudes on sellele tagajärjele sõnaselgelt viidatud. Kui arve või maksenõude kättesaamise kuupäev ei ole kindel, on võlgnik, kes ei ole tarbija, viivituses hiljemalt 30 päeva pärast tähtaja lõppu ja vastusoorituse saamist.

### III.

2. oktoobri 2020. aasta lõplikus kohtuotsuses tehtud otsuse põhjendamiseks märkis Amtsgericht München (Müncheni esimese astme kohus) muu hulgas järgmist:

BGB § 288 lõike 5 teise lause kohaselt saab kindlasummalise viivise sisse nõuda ka siis, kui tasunõude puhul on tegemist etapiti tehtavate maksetega või osamaksetena tasumisega. Nimetatud sätte sõnastus viitab sellele, et kindlasummalise viivise sissenõudmise õigus tekib iga tasunõude puhul, millega võlgnik on viivituses. Tuleb siiski arvestada, et käesolevas asjas on tegemist üheainsa lepingulise suhtega, millest korduvalt või perioodiliselt tulenevad üksikud tasunõuded. Sellises olukorras, kus erinevad nõuded tulenevad terviklikust faktilisest olukorrast ja õigussuhtest, tuleb BGB § 288 lõike 5 esimest lauset teleoloogiliselt kitsendada nii, et nõuded tuleb koondada, ja lähtuda sellest, et kindlasummalist kahjuhüvitist makstakse ainult üks kord.

Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) märgib oma 22. augusti 2019. aasta otsuses (ECLI:DE:BGH:2019:220819UVIIZR115.18.0) muu hulgas järgmist:

Apellatsioonikohtu järelduste põhjal ei saa otsustada, kas hagejal on BGB § 288 lõike 5 esimese lause alusel õigus sisse nõuda rohkem kui üks kindlasummaline viivis. Viidatud säte, millega võetakse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/7/EL hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (edaspidi „direktiiv 2011/7“), näeb ette, et tasunõude võlausaldajal on olukorras, kus võlgnik on viivituses, õigus sisse nõuda 40,00 euro suurune kindel summa. Kindlasummaline makse tasumise kohustuse puhul on määrava tähtsusega, kas esitatud põhinõude puhul on tegemist tasunõudega. Tasunõuded BGB § 288 lõike 5 esimese lause tähenduses on – kooskõlas

direktiiviga 2011/7 – nõuded maksta vastusooritusena tasu osutatud või osutatava teenuse eest.

Juhul kui apellatsioonikohus tuvastab, et hagejale ülesandeks tehtud hooldusteenused on osutatud, mistõttu on heaks kiidetud põhinõuete puhul tegemist tasunõuetega selles tähenduses, peaks kohus otsustama, kas sarnastest lepingulistest suhetest tuleneva mitme tasunõude puhul on BGB § 288 lõike 5 esimese lause kohaselt õigus sisse nõuda ainult üksainus kindlasummaline viivis või mitu kindlasummalist viivist ning mil määral on see tulemus kooskõlas direktiiviga 2011/7, eelkõige selle artikli 6 lõigetega 1 ja 2 ning artikliga 3. Samuti peab apellatsioonikohus otsustama, kas ühestainsast lepingulisest suhtest perioodiliselt tekkinud tasunõuete puhul on BGB § 288 lõike 5 esimese lause kohaselt õigus sisse nõuda ainult üksainus kindlasummaline viivis või mitu kindlasummalist viivist ning mil määral on see tulemus kooskõlas direktiiviga 2011/7, eelkõige selle artikli 6 lõigetega 1 ja 2 ning artikliga 3.

Selle kohta on õiguskirjanduses [...] esindatud erinevad seisukohad.

#### IV.

Kuna vaidlust ei ole selle üle, et hageja osutas septembrist kuni detsembrini teenuseid, on tegemist tasunõudega, mille suhtes kohaldatakse BGB § 288 lõiget 5.

Peale selle oli kostja tasumisega viivituses.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tuleks esitatud küsimusele vastata järgmiselt:

Direktiivi 2011/7/EL artikli 6 lõikeid 1 ja 2 koostoimes direktiivi 2011/7/EL artikliga 3 tuleb tõlgendada nii, et terviklikust lepingulisest suhtest perioodiliselt tekkiva mitme tasunõude puhul on õigus iga üksiku tasunõude eest sisse nõuda minimaalne kindel summa 40 eurot.

[...]

[...] [teave õiguskaitsevahendite kohta]

[...]

[allkirjad, vorminõuded]